

Sygn. akt VII U 360/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Błażejowska

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2019 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy R. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o odszkodowanie z tytułu wypadku

na skutek odwołania R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 13 marca 2019 r. nr (...)

oddala odwołanie.

SSR Katarzyna Błażejowska

Sygn. akt VII U 360/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 marca 2019 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał R. P. jednorazowe odszkodowanie z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, jakiemu ubezpieczony uległ w dniu 7 kwietnia 2014r. zł. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wyrokiem Sądu z dnia 31 stycznia 2019 r. ustalono, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynosi 100%, wobec czego organ rentowy przyznał mu odszkodowanie w wysokości 78.000 zł, tj. 100x780 za każdy procent stałego uszczerbku na zdrowiu.

Z powyższą decyzją nie zgodził się R. P. wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu wskazał, iż nie zgadza się z wysokością odszkodowania za każdy procent długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Organ rentowy zastosował stawkę obowiązującą w okresie od 1 kwietnia 2016 r. do 31 marca 2017 r., natomiast decyzja wydana została w dniu 13 marca 2019 r. W ocenie odwołującego zastosowanie powinny znaleźć kwoty jednorazowych odszkodowań, obowiązujące w okresie od 1 kwietnia 2018 r. do 31 marca 2019 r. , a więc w danym przypadku kwota 854,00 zł za każdy procent długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jej oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że decyzja z dnia 13 marca 2019 r. jest następstwem wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 31 stycznia 2019 r., który dotyczył odwołania od decyzji z dnia 29 marca 2017 r. Organ rentowy, zatem przyjął stawki obowiązujące w dacie wydania pierwotnej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący R. P. jest zatrudniony w (...) Ł. M. na stanowisku kierowca samochodu ciężarowego. W dniu 7 kwietnia 2014 r. uległ wypadkowi przy pracy, którego skutkiem był ostry zespół wieńcowy i zawał serca z uniesieniem odcinka ST ściany przedniej.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy- akta ZUS

W dniu 20 lutego 2017 r. poszkodowany złożył wniosek o przyznanie jednorazowego odszkodowania z tytułu zdarzenia z dnia 7 kwietnia 2014 r. Decyzją z dnia 29 marca 2017 r. ZUS odmówił przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania. W wyniku złożonego odwołania Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, wyrokiem z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie o sygn. VII U 506/17 zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając odwołującemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 7 kwietnia 2014 r. , w wysokości 100%.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód: decyzja z dnia 29.03.2017 r., wyrok z dnia 31.01.2019 r. – akta ZUS

W wyniku wydanego wyroku, decyzją z dnia 13 marca 2019 r. organ rentowy przyznał odwołującemu odszkodowanie w wysokości 78.000 zł, przyjmując stawkę 780 zł za każdy procent długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód: decyzja z 13.03.2019 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności między stronami bezsporne oraz o dokumentację zawartą w aktach organu rentowego, których autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była przez strony kwestionowana. Sąd, więc uznał je za wiarygodny materiał dowodowy.

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego sporu nie były okoliczności wypadku, kwestia jego uznania za wypadek przy pracy ani określenie stopnia uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, albowiem powyższe kwestie zostały już osądzone prawomocnym wyrokiem.

Istotę sporu w przedmiotowej sprawie stanowiła wysokość stawki za każdy procent długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15. Zgodnie natomiast z art. 15 w/w ustawy decyzję o przyznaniu bądź odmowie przyznania jednorazowego odszkodowania Zakład wydaje w ciągu 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia lekarza orzecznika lub komisji lekarskiej bądź wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (ust.2). Jeżeli w wyniku decyzji zostało ustalone prawo do jednorazowego odszkodowania oraz jego wysokość, Zakład dokonuje z urzędu wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji (ust. 3).

Na gruncie przedmiotowej sprawy wniosek o jednorazowe odszkodowanie został przez wnioskodawcę złożony w dniu 20 lutego 2017 r. Opinia lekarska została wydana w dniu 24 marca 2017 r., natomiast notatkę kolegiąlną sporządzono w dniu 29 marca 2017 r. Tego samego dnia organ rentowy wydał decyzję odmowną przyznania jednorazowego odszkodowania, która następnie została zmieniona wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 31 stycznia 2019 r. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 12 marca 2019 r., a 13 marca 2019 r. organ rentowy wydał decyzję o przyznaniu odszkodowania w wysokości 78.000 zł. W judykaturze przyjmuje się, że nieustalenie prawa do świadczenia oznacza zarówno wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia mimo spełnienia warunków jego uzyskania, jak również niewydanie w terminie decyzji przyznającej świadczenie (por. wyrok SN z dnia 15.10.2010 r., III UK 20/10).

Nie ulega wątpliwości, że w przypadku terminowego wydania przez ZUS decyzji wysokość odszkodowania podlega ustaleniu w oparciu o przeciętne wynagrodzenie, obowiązujące w dniu wydania decyzji. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 maja 2012 r. w sprawie o sygn. II UK 250/11 podobnie należy rozpatrywać kwestię wydania przez organ rentowy decyzji po upływie terminu. Reasumując, do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania w przypadku nieterminowego wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzji przyznającej to prawo przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu, w którym najpóźniej powinno nastąpić wydanie decyzji.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1.

Na gruncie niniejszej sprawy należało przyjąć stawkę obowiązującą w okresie od 1 kwietnia 2016 roku do 31 marca 2017 r., a więc kwotę 780,00 zł za każdy procent długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Katarzyna Błażejowska